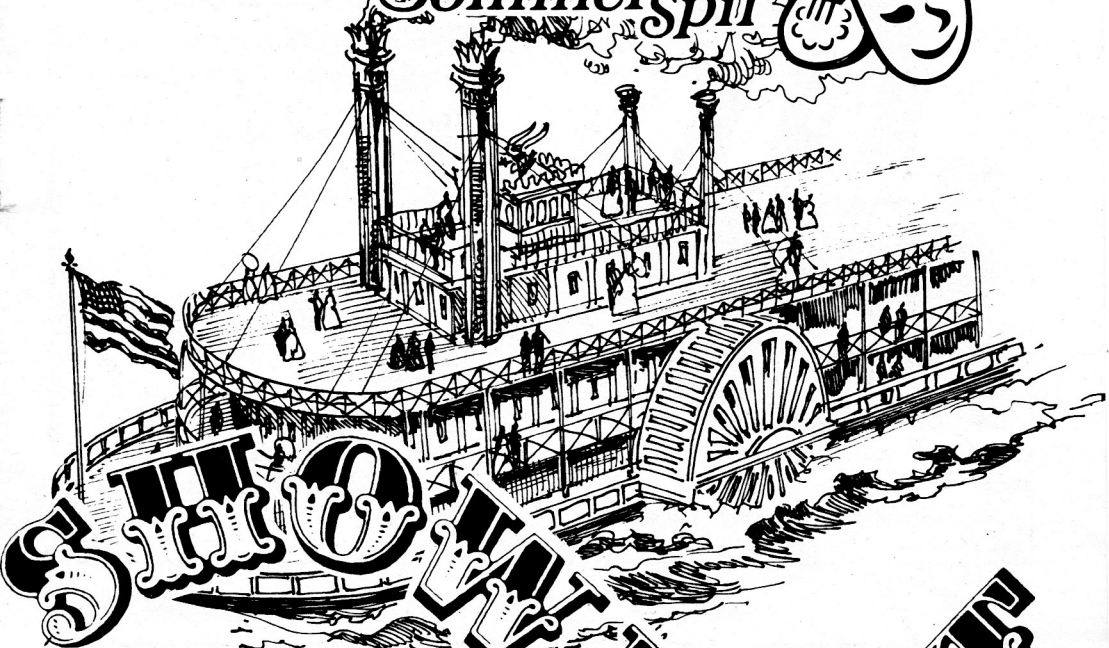

Palsgaard

Program 10 kr.

Sommerspil

SULLY BROWN

HOLMAN RIVER

**Musical af Jerome Kern
& Oscar Hammerstein II**

**Nyoversat og bearbejdet
til Palsgaard Sommerspil
22. sæson 1994 af
Bent Rasmussen**

HYDRO OLIE DEPOT
V/ Frede Brundt
Pærgårdsvej 11
Sønderby
8700 Horsens

TELEFON
75683355

"Kom og se" - Showbåden er kommet til byen.

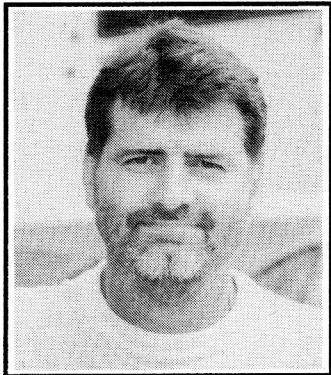
Velkommen for 22. gang.

Kære publikum.

Rigtig hjertelig velkommen til dette års sommerspil.

Når forestillingen om ganske få øjeblikke går hen over scenen, er det tidspunkt som man med rette kan kalde "de tusind trådes øjeblik" kommet. Det er det tidspunkt, hvor de tusind tråde samles, og alles anstrengelser går op i en højere enhed, og hvor jeg, som formand for Palsgaard Sommerspil, kan ånde lettet op. Vi har gjort det igen!

Bag en sådan forestilling, som den De nu skal overvære, ligger der i tusindvis af frivillige arbejdstimer. Alt skal planlægges ned til mindste detalje - hvem skal have hovedrollerne, hvem skal sørge for kaffecontainerne, hvem står for billetsalget, hvem skal male kulisserne, hvem skal have hvor mange kostumer, og hvem skal sy dem, hvem står for lyd og lys, hvem skal sælge is og kaffe, hvem skal fjerne affald, hvem skal bygge scenen osv. osv. kunne jeg fortsætte.

*Gert Bach Jensen
formand for Palsgaard Sommerspil*

Alt skal klappe, for at De, kære publikum, kan få en stor oplevelse.

Vi gør det selvfølgelig, fordi vi kan lide det, og fordi vi synes det er sjovt, men der ville ikke være noget ved det hele hvis vi ikke kunne vise det for andre - og det er altså Dem kære publikum.

Atter i år står Bent Rasmussen for instruktionen, ligesom Troels Lund Nielsen står for ledelsen af vort orkester. Koret er som de foregående mange mange år i sikre hænder på Agnete Bjerg, uden hvem vi var ilde stedt.

Vi håber forestillingen vil leve op til Deres forventninger, og hvis dette er tilfældet er den bedste reklame, vi kan få, at De går ud og fortæller det til venner og bekendte.

God fornøjelse - fortissima, consilia, tutissima...

*Gert Bach Jensen
formand for*

Velkommen i Palsgaard Slotspark

Vi håber De vil nyde de smukke omgivelser og at De vil glæde Dem over den gamle og særegne vegetation.

Palsgaard Sommerspil

Ellie og Frank.

"Ol' man river" - Joe.

Nogle af de mange bag scenen..

Produktion Palsgaard Sommerspil

Instruktør Bent Rasmussen

Suffli Ellen Andersen

Lys . . . Bjarne H. Madsen, Aksel Zeeberg m.fl.

Lyd Henrik Mosegaard m.fl.

Scenografi Susanne Bie

Scene og

kulisser . . Nils "Bord" Møller, Aksel Zeeberg,

. Preben Rasmussen, Ernst Christensen,

Gert Bach Jensen, Bjarne H. Madsen, Jette Lyse,

. Brian Holm, Luna Holm, Michael Bruun,

. Søren S. Rasmussen, Ejnar Pedersen, m.fl.

Kostumer Bente Petersen, Jette Andersen

. Birthe Mortensen m.fl.

Sminke . . Helle Røndbjerg, Dan Jørgensen m.fl.

Kapelmester og

musikalsk

tilrettelæggelse Troels Lund Nielsen

Korledelse Agnete Bjerg

Koreografi Hanne Tønnesen

Salgsbod Grethe Schmidt m.m.fl.

Program, redaktion

og annoncer John S. Madsen

Sats Ernst Kronvold Frederiksen

Fotos Thomas Hebsgaard

"Fuglene flyver" - Julie og kor af negre.

"Dikke dicke Baby" - Kor af unge hvide.

"There's no business, like..."

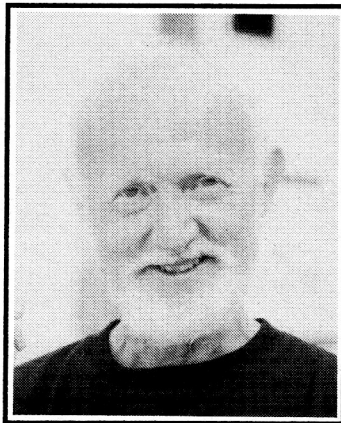
Hvor mange arbejdstimer går der på sådan en stor forestilling, som "Show Boat"?

Hvis man havde et tælleapparat, der automatisk registrerede og opsummerede alle indsatser, ville man nok blive chokeret over det endelige tal.

Men det er i grunden ganske opløftende, at vi ikke er blevet mere materialistiske og effektivitetsorienterede, end at vi gladeligt slider i det over 1000 timer, uden at der kommer mere i pengepungen. Der er ikke grænser for, hvor meget man kan få folk til at knokle, når bare de ikke får noget for det!

Udbytte giver det jo. Det er opløftende at erfare, at vi kan noget sammen, som ingen af os ku' gøre alene.

En erfaren og energisk administration, samvittighedsfulde kostumefolk, påpasselige lys-lyd-mennesker, pålidelige scenearbejdere, fantasifulde scenografer, musiske musikere, utrættelige dansere, engagerede kormedlemmer, ydmyge og stolte aktører og solister - alt det skaber til sammen det miljø, hvor det af og til er en fryd at være instruktør - og i heldigste tilfælde en forestilling, man kan have noget ud af at se.

Bent Rasmussen

Bent Rasmussen.

"Den mand som tør gribe til" - Ravenal og kor.

Scenografen i arbejde...

I år er hvervet som scenograf lagt i hænderne på mig - meget modigt og tillidsfuldt - da det er første gang, jeg har skullet tage mig af den side af sagen i "Palsgaard Sommerspil". Det har selvfølgelig givet anledning til en hel del grublerier: "fungerer det her nu ordentligt?" eller "er der noget, jeg har glemt?" osv, men det har såsandelig også givet anledning til adskillige spændende timer i selskab med saks, vandfarve, vinkelmåler, lim og lommeregner.

Mange detaljer skal overvejes og falde på plads, inden det færdige resultat foreligger. Men hvad er så egentligt en forestilling som "Show Boat" sammensat af?

Ja, - først og fremmest sender alene titlen en lang billedrække af fest, danseoptrin og gøgleri gennem mit hoved, så *Susanne Bie*. det skal altså være noget med glade farver og spræl i.

Så er der pladskravet at tage hensyn til. Når ca. 100 aktører og 22 musikere befolker scenen på samme tid, må der nødvendigvis være god plads og mange ind- og udgange for at undgå "trafikpropper".

Historiske detaljer må også undersøges - hvordan ser en floddamper helt nøjagtigt ud og en sydstatsby i 1890'ernes Amerika?

Endelig er der kravet om fleksibilitet. Når en let og elegant forestilling som "Show Boat" skal omsættes til så forholdsvist tungt et apparat, som en fri-luftscene jo er, ligger den største scenografiske udfordring i, at skabe en kulisse, der, med ganske enkle midler kan skifte fra let univers til et andet på få sekunder.

Dette og meget mere til, er vendt og drejet i en uendelighed, før det smelter sammen til den helhed, De skal se om lidt.

Når det virkelig er lykkedes at skabe en helhed, skyldes det ikke mindst det hold af ukuelige sceneteknikere, som med stor dygtighed og entusiasme har formået at realisere selv de "vildeste ideer" i den kulisse, De nu skal se i funktion.

Med ønsket om god fornøjelse.

Susanne Bie

SHOW BOAT

Musikalske optrin I. akt:

Medvirkende

Musikalske optrin II. akt:

1. Ouverture
2. Bomuldsblomster: Kor
3. Dikke dicke Baby: Kor
4. March
5. Kom og se: Andy, Parthy og kor
6. Lige meget - gå op imod strømmen: Ravenal
7. Lad os tro, jeg er forelsket: Ravenal, Magnolia
8. Floden strømmer: Joe og kor
9. Fuglene flyver: Julie, Queenie, Joe og kor
10. Scenen er et farligt sted: Ellie og kor
11. Den mand, som tør gribe til: Ravenal og kor
12. Skæbnen: Queenie, Julie og kor
13. Finale I akt: Joe

Andy Hawks, ejer af teaterbåden		Finn Sørensen
Parthy Hawks, hans kone		Inge-Gerd Staal
Magnolia, kaldet Nola, deres datter		Jette Zoega
Gaylor Ravenal, eventyrer		Svend Pedersen
Ellie, komiker, danser i showet		Maiken Thamdrup
Frank, hendes partner		Otto Svendsen
Julie, stjerne i showet		Susanne Bie
Steve, hendes partner		Benny Husted
Pete, "Flodrotten"		Keld Nielsen
Windy, skipper		Bruno B. Hansen
Joe, arbejder på teaterbåden		Kjeld Poulsen
Queenie, hans kone		Kirsten Bertelsen
Valon, sherif		Erik Schmidt
Gummifjæs		Brian Holm
Nonne		Jessie Børglum
Kim, Magnolias og Ravenals datter		Tine Guldmann
Kim, som voksen		Merethe Wilholdt
Værtinde på pensionat i Chicago		Ilse Tønnersen
Jim, ejer af "Trocadero"		Benny Stenkjær
Jake, pianist samme sted		Henrik Tyron
Charlie, portier, udsmitter		Peer Ødegaard
Lottie, luder af den pæne slags		Annalie Kanst
Dollie, samme		Jonna Christensen
Hazel, samme		Vita Jensen
En pæn gammel dame		Henny Madsen
Havnearbejdere, dansere, borgere og gæster, børn og unge, tjenere og korpiger, nonner		Palsgaardkoret
Musik		Palsgaard Sommerspilsorkester

14. Ouverture til II. akt
15. Pige, hvordan det end vil gå: Frank, Ellie og kor
16. Hej - skal du nogen steder?: Queenie og kor
17. Du og jeg: Ravenal, Magnolia
18. Bryllupsoptrin: Kor
19. Chicago: Kor
20. Hvorfor netop mig?: Magnolia, Ravenal, Ellie, Frank og kor
21. Klosterskolen: Kor
22. Bare tro: Ravenal
23. Washington Post March
24. Sangen om Bill: Julie
25. Fuglene flyver: Magnolia
26. Washington Post March
27. Når ballet er slut: Magnolia og kor
28. Floden strømmer: Joe
29. Du og jeg: Ravenal
30. Finale: Floden glider: Alle

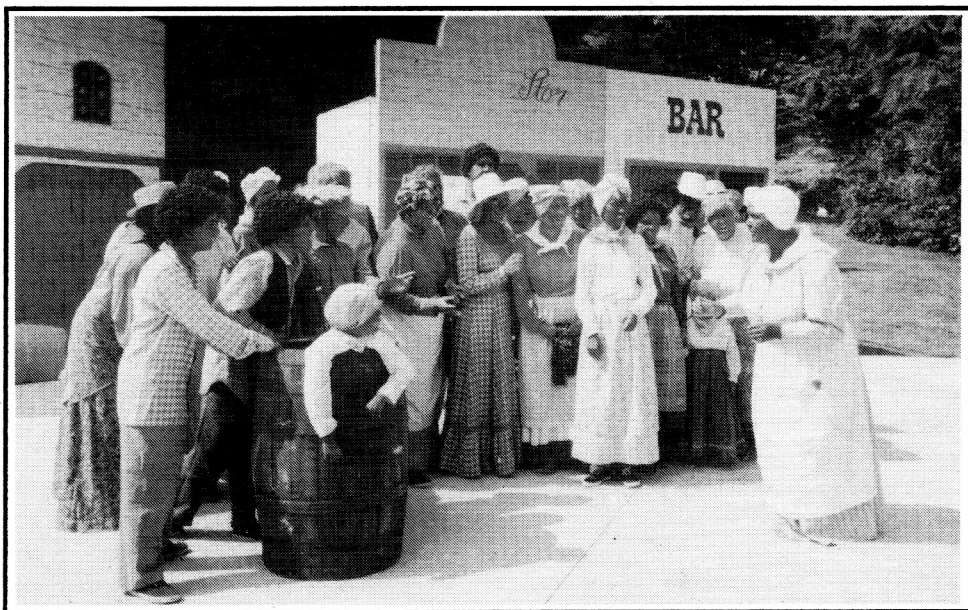
I Akt: Havnekajen; Natchez, sydstaternes omkring 1890.

II Akt:

- 1: Samme sted et halvt år senere.
- 2: Chicago, et par år senere.
- 3: Chicago, yderligere 4 år senere
- 4: Natklubben Trocadero, et par uger senere
- 5: Havnekajen; Natchez, 15 år efter ca. 1912

Så er det 22. sæson.

1972	En Skærsommernats drøm	1983	Frøken Nitouche
1974	En Søndag på Amager	1984	Tre små piger
1975	Eventyr på fodrejsen	1985	Jomfruburet
1976	Mølboerne	1986	Czardasfyrstinden
1977	Champagnegaloppen	1987	Fuglekræmmeren
1978	En Spurv i Tranedans	1988	Sommer i Tyrol
1979	Landmandsliv	1989	Annie get Your Gun
1980	Sommer i Tyrol	1990	Den glade Enke
1981	Oklahoma	1991	Farinelli
1982	Forår i Heidelberg	1992	Jorden rundt i 80 dage
		1993	Zigeunerbaronen

"Hej - skal du nogen steder?" - Queenie og kor.

**Palsgaard Sommerspils
Serveringstelt anbefaler:**

Kaffe - The - Kage - Sodavand - Is - Slik

"Show Boat" 1994

Musikken

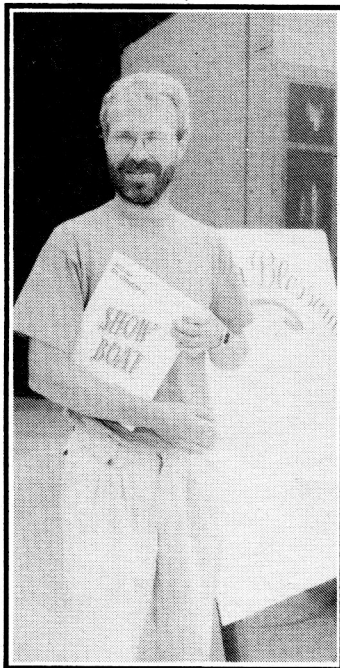
"Ol' Man River" er vist den bedst kendte musicalsang i verden. Den kendes på sin originale titel overalt. Det er klart, at den har en ganske særlig kvalitet.

Men ved at lytte til al den anden musik, hører vi en lang række "ørehængere", det vil sige sange, som bider sig fast, fordi de indeholder den mærkelige kombination af enkelthed og originalitet, som er kendetegnet for al god folkelig kunst.

Og de bliver brugt til noget. De er naturlige højdepunkter i et drama, hvor vi oplever spændinger: Mellem teaterbådens farende folk og det pæne borgerskab, mellem de dominerende hvide og de undertrykte sorte, hvor vi ser, at negrene ikke er blevet tværet ud, men har haft styrke til at finde en værdighed i en kultur, som er helt deres egen.

Og som i alt musikteater har vi en kærlighedshistorie. Denne gang ikke et glansbilledpar, men to levende mennesker.

Nola - teaterbådens "datter" udvikler sig fra en forkælet og naiv teenager til en moden kvinde, der forstår, at kærligheden ikke blot er sød romantik, men fuldt så meget - gennem skuffelser og smerte - at lære at holde af den anden med de fejl og skrøbeligheder, han nu engang har.

Troels Lund Nielsen.

Og Ravenal - den elegante omstrejfer - lærer til sidst, at man ikke kan charmere sig gennem livet ved at vælge de billige løsninger. Også han modnes gennem nederlag til en dybere menneskelig insigt.

Det er efter vores mening meget fint at kombinere glad underholdning med en slags budskab.

Vi håber, det vil lykkes for os.

God fornøjelse

Bent Rasmussen

Publikum, som overværede Show Boats urpremiere på National Theatre i Washington den 15. november 1927, var overvældede. Dette var noget nyt; et drama om racefordomme, om alkoholmisbrug, om et ægteskab i krise, altsammen var det hidtil uhørte emner i en musical.

Allerede indledningsscenen fik folk til at spærre øjnene op: En flok negre, der synger, mens de lossere

bomuldsbatter på Mississippi Flodpramme, og som modsætning hertil, byens forlystelsessyge ungdom på jagt efter nye oplevelser; - sorte og hvide skuespillere på samme scene, det havde man aldrig set før i et land med store racemodsigelser.

Jerome Kerns musik understreger i høj grad musicalens karakter af ægte drama. De sortes musik er jazzinspi- reret, swingende, f.eks. i nummeret *Can't help lovin' that man* ("*Fuglende flyver*") og rytmisk pågående, som i den dystre *Mis'ry's comin' aroun'* ("*Skæbnen, nu slår den til*") og i *Queenie's Ballyhoo*. Joe's berømte *Ol' Man River* ("*Floden strømmer*") henter inspiration i negrenes salmesang, spiritualen.

De hvides musik spænder fra langsomme, smægtende valse som *You are Love* ("*Du og jeg*"), til mere

dancehallprægede numre, som *Life on the wicked stage* ("*Scenen er et farligt sted*") og *Why do I love you* ("*Hvorfor netop mig*"). Dertil kommer festlige marcher og flotte danseoptrin.

Show Boat blev en mulepæl i musicalens historie med sit alvorlige emnevalg, sin realistiske persontegning og, ikke mindst, sin stemningsmættede musik; altsammen kvaliteter, der gør den fortjent til at blive betegnet som en ægte klassiker.

Troels Lund Nielsen

Virkelighed!

Som optakt var kulissemodellen med tilhørende arbejdstegninger klar fra scenografens hånd. Alt dette blev forelagt byggeholdet.

Susanne, Preben og jeg gennemgik kravene og ønskerne til det færdige projekt.

For at opnå størst mulig genanvendelse af materialerne ønskede vi, at bygningerne så vidt muligt skulle kunne fremstilles af byggeplader i standardmål.

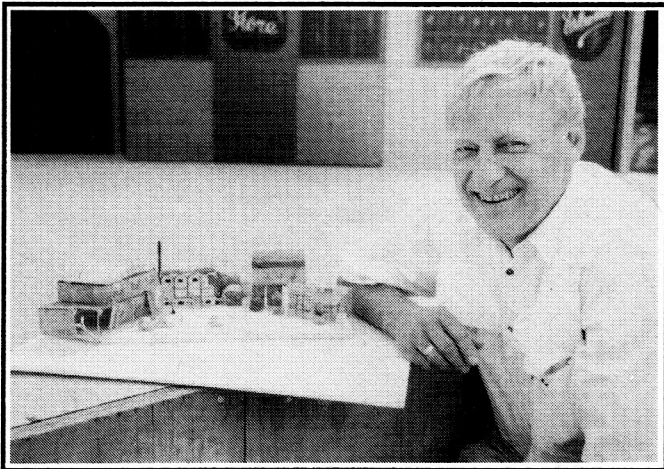
Der var en del specielle ting, der skulle fremstilles, og byggeriet blev opdelt i 3 arbejdsområder: Preben, Ernst og tilhørende hjælpere tog sig af de største bygninger; Nils og hans team fik ansvaret for de specielle ting, der skulle fremstilles og Jette og flere med pensler skulle klare malerarbejdet.

I februar blev der indhentet tilbud på byggematerialer, og det første byggemøde med 15-17 deltagere blev afholdt i april måned. Starten på projektet blev aftalt til St. Bededagsferien.

Byggeriet har været henlagt til en lade, hvori alle elementerne og de forskellige bygningsdele blev samlet midlertidigt for først at blive malet.

Rytmen har været skruet sådan sammen, at bygge- og malerhold har arbejdet på skift hver anden week-end, og hele den praktiske udførelse har taget ca. 3 måneder.

I sidste uge af juli blev det altsammen genopbygget nu som færdige kulisser på den egentlige plads, nemlig på scenen i parken.

Bent Pedersen.

Byggeholdet ønsker Dem god fornøjelse og håber at kulisserne i et par timer må henføre Dem til miljøet omkring Mississippifloden i slutningen af 1800-tallet.

Bent Pedersen

"De må hellere følge med"
- Parthy, Andy, Julie, Frank, Gummifjæs og Valon.

"Endelig sammen" - Kim, Ravenal og Magnolia.

I Chicago - Frank, Ellie og værtinden.

På natklubben Trocadero - "After the ball".